

Ineens salonfähig*

Huisman

Prachtig hoor, al die ambities om bij te dragen aan de *Sustainable Development Goals* en aan initiatieven teneinde het klimaat te sparen. Na decennialang gezien te zijn als een linkse hobby en buitenissig gedrag van alternativo's, gezondheidsfreaks en zeehondenknuffelaars, is duurzaamheid ineens salonfähig. Sterker nog, als je niets over duurzaamheid zegt of er niets aan doet, ben je fout bezig!

Universiteiten en hogescholen zullen zowel intrinsiek (mooi) als extrinsiek (hm, bedenkelijk) gemotiveerd zijn om op de duurzaamheidstrein te springen. Duurzaamheid is immers sexy (ik vermijd de kwalificatie 'hot'). Als je het goed aanpakt, levert je het nog geld of status op ook. Dat zullen ze ook gedacht hebben bij de *Times Higher Education University World Rankings*: laten we eens een ranking maken van de duurzaamste universiteiten. Instellingen mogen zelf de data aanleveren, bewijs hoeft niet uitputtend te zijn. Echt waar, zo staat het op de website! Vinden we het gek dat er meer dan twintig Russische instellingen in deze lijst staan? En vinden we het niet raar dat nagenoeg alle instellingen uit welvaartslanden komen? Mij lijkt er een hoge inverse correlatie te zijn tussen de hoeveelheid middelen beschikbaar voor creatieve datamining en de positie op de ranking.

Lukt het je niet om een hoge plaats te 'verdienen' in deze ranking, wanhoop niet. Je kunt ook proberen op de *Greenest University Campus*-lijst te komen of op de *Greenmetric*-ranking. De indicatoren lijken me redelijk betrouwbaar, het gaat immers om harde, controleerbare data over waterge-

bruik, afvalbehandeling, mobiliteit et cetera. Maar hoe kan het dan dat er drie Nederlandse universiteiten in de top-10 staan en de lijst van 780 instellingen geen enkele Vlaamse instelling telt?

Ik snap het wel. Onze instellingen zitten in een spagaat. We moeten veel verschillende groepen in de samenleving blij maken en dat is niet altijd gemakkelijk. Bijdragen aan de academische kennisontwikkeling, een groep adolescenten van de straat houden en aan een certificaat helpen en dan ook nog de wereldproblemen oplossen. Hoe leg je nu uit dat je best wel goed bezig bent met de armoedeproblematiek als je rector dertig keer per jaar business class naar verre landen reist? En dat ons onderzoek naar genderongelijkheid van wereldklasse is, maar dat het niet lukt om de aangedragen oplossingen in praktijk te brengen? Of denk aan dat lijvige rapport waarvan duizend exemplaren moesten worden gedrukt (voor *community engagement*, weet je wel). Het kostte een bos bomen, maar de conclusie van het rapport dat universiteiten een grote bijdrage leveren aan ontbossing sneed hout!

Er is hoop en de oplossingen liggen voor het oprapen. Gebruik je energie zinvol en schrijf eens een korter artikel of geef eens wat korter les (SDG 7). Sla eens conferenties over (de goede papers verschijnen vanzelf wel in een tijdschrift) en organiseer webinars (SDG 13). Ga, als je per se naar je werk moet, op de fiets (SDG 3) en vergeet niet je bammetjes in een afbreekbare broodtrommel (SDG 12) mee te nemen.

Lukt het je niet om
een hoge plaats te
verdienen in deze
ranking, wanhoop niet